

ת"פ 45534/09/12 - מדינת ישראל נגד ק ה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 45534-09-12 מדינת ישראל נ' ה
לפני כבוד השופטת הדסה נאור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר

המאשימה

נגד

ק ה

ע"י ב"כ עו"ד זהר משה

הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר:

1. לא ניתן להתחיל כתיבת הכרעת דין זו מבלי להתייחס בתחילה להתנהלות ולהשתלשלות ההליכים בתיק.

עם פתיחת ההליך, בתאריך 4.3.13, הופנה הנאשם, לאור עמדתה העונשית של המאשימה, לסניגוריה הציבורית לשם מינוי סניגור ציבורי שייצגו בתיק ולבקשתו מינתה לו הסניגוריה הציבורית את עו"ד איתי ברעוז.

בישיבה הנדחית התייצבו הנאשם וב"כ עו"ד ברעוז ונמסרה תשובתו המפורטת של הנאשם לעובדות כתב האישום, שבעיקרן כפירה במרבית העובדות והעלאת טענות משפטיות לגבי גיבושן של העובדות לכדי עבירות פליליות. באותה ישיבה העלה ב"כ הנאשם גם מספר טענות מקדמיות, בהן: טענת פסול בכתב האישום, נוכח צירוף העובדות שביסודן עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לעובדות שביסודן עבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, שלדעתו יכולה להביא לטענה של הגנה מן הצדק.

מתן ההחלטה בבקשה להפרדת אישומים או נכון יותר למחיקת העובדות המקימות לכאורה עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובהתאמה מחיקת הוראת החיקוק הרלוונטית, נדחתה, לבקשת המאשימה, לשם קבלת תשובתה לבקשה.

לאחר קבלת תשובת המאשימה נקבע התיק לדיון בבקשה במעמד הצדדים.

בסופו של יום לא התקיים כל דיון בבקשה לאור אי התייצבות הנאשם במועד שנקבע לדיון בה ומאוחר יותר, לאור החלפת הייצוג של הנאשם והעברתו, על ידי הסניגוריה הציבורית, לעו"ד עופר אשכנזי, אשר לאחר ישיבה אחת שהתקיימה בנוכחותו, שוחררו, על ידי, לבקשתו, הוא והסניגוריה הציבורית מייצוגו, נוכח העדר שיתוף פעולה של הנאשם עמו ולאור דרישתו החד משמעית, שאינה משתמעת לשתי פנים, של הנאשם, בכתב שלא להיות מיוצג.

גם לדיון שנקבע בבקשה לשחרור מייצוג לא התייצב הנאשם ובדיון הנדחה התייצב הנאשם והצהיר כי הוא מבקש לייצג את עצמו ולא הועילו הסברי בית המשפט על הסיכון אותו נוטל הנאשם על עצמו בהחלטתו.

למועד שנקבע לשמיעת ההוכחות התייצבו כל עדי התביעה, אלה נחקרו בחקירה נגדית על ידי הנאשם ובבוא תורו להעיד סרב להעיד בעל פה מעל דוכן העדים ודרש להגיש מסמך, שנראה שנכתב לכאורה על ידי עו"ד, שכותרתו **"כתב הגנה ובקשה לביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק (טיעוני הגנה)"**. לאחר שכל הניסיונות לשכנעו שעליו להעיד בעל פה נדחו הוסכם על קבלת המסמך, ככל שהוא מתייחס לעובדות כתב האישום כעדות ראשית והוא השיב לשאלות ב"כ המאשימה בחקירה הנגדית. בהעדר עדי הגנה נדחה התיק לקבלת סיכומי הצדדים.

סמוך לאחר הדיון הגיש הנאשם בקשה שהוכתרה בכותרתה **"בקשה לביטול דברי נאשם בדיון 21/9/15"**, בו קבל על התנהלות בית המשפט, שלטענתו כפה עליו "לקיים דיון מעל דוכן העדים למרות מצבו של הנאשם כפי שהעיד עליו בפתח ההתדיינות הנ"ל". בגוף הבקשה הודיע הנאשם כדלקמן: **"הנאשם מבטל את כל דבריו אשר נאמרו על ידו בתאריך 21/09/2015 [...] הביטול כולל את כל תשובותיו במהלך חקירתו מעל דוכן העדים [...] לבית המשפט, לנציג המאשימה, ולכל גורם אחר. הנאשם מבטל את דבריו, חוזר בו מהנאמר על ידו בעצמו, מעל דוכן העדים"**.

לאחר שבקשתו נדחתה החל הנאשם להגיש בקשות שונות ומשונות, שתוכנן, סגנון ומהותן, העיד לכאורה על קיומה של בעיה נפשית, כזו או אחרת, שהשתלבה עם אינדיקציות נוספות שעלו מחומר הראיות שהוגש.

כל אלה הובילו אותי לחשוב שאולי הייתה זו טעות לאפשר את ניהול התיק כשהנאשם אינו מיוצג, חרף התנגדותו לייצוג, וכי אולי נכון לבדוק את כשירותו הדיונית והמהותית בטרם יוכרע דינו.

לצורך כך החלטתי לשוב ולמנות לנאשם סניגור מהסניגוריה הציבורית.

לאחר חילופי מספר סניגורים, עמם לא שיתף הנאשם פעולה כנדרש, מונה לנאשם עו"ד זוהר משה, אשר לאור עמדת הנאשם סרב להפנייתו לבדיקה פסיכיאטרית.

התוצאה היא שאף שמלווה אותי תחושה קשה שמדובר במי שלוקה בנפשו, ובגדול אין מחלוקת שזה המצב, הרי שבהעדר כל ראייה של ממש, אין בידי לקבוע כי מצב נפשי זה מגיע לכדי פטור מאחריות פליליות.

לבקשת ב"כ הנאשם אפשרתי חקירה נגדית נוספת של המתלונן ולאחר שהושלמה אפשרתי גם לנאשם לשוב ולהעיד, אך הוא שב על סירובו להעיד ולהיחקר בעל פה.

המסגרת העובדתית והוראות החוק הרלוונטיות:

2. האירועים המתוארים בכתב האישום שלפניי, אירעו, על פי הנטען, על רקע סכסוך, לכאורה אידיאולוגי, שמקורו בצ'אט באתרי פורום באינטרנט, בין הנאשם ובין ג ח (להלן: "המתלונן"), אשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא הייתה ביניהם כל היכרות מוקדמת פרט לאותן שיחות בצ'אט.

3. כתב האישום, המתפרש על פני 17 סעיפים, מגולל מסכת של הטרדות ואיומים, של הנאשם את המתלונן, באמצעות מתקן בזק, על דרך פרסום של סרטונים והודעות משמיצות, מכפישות, מטרידות

ומאיימות, שהופנו על ידי הנאשם למתלונן באתרי האינטרנט "תפוז" (להלן: "אתר תפוז") ו"מלקחיים במה מרכזית לשינוי תודעתי" (להלן: "אתר מלקחיים") וכן על דרך של מסירת מסרים מאיימים לנאשם באמצעות התקשרויות טלפוניות לנאשם ולאביו. הכול בהזדמנויות שונות ובמועדים שונים במהלך התקופה שבין 20.5.10 ועד 16.8.10.

כמו כן מייחס כתב האישום לנאשם אירוע אחד, מתאריך 9.9.11 של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, על כך שבעת שהתבקש על ידי שוטר להחנות את רכבו בצד הדרך פתח בנסיעה מהירה.

על כל אלה מיוחסות לנאשם בפרק הוראות החיקוק בכתב האישום, העבירות כדלקמן:

הטרדה באמצעות מתקן בזק - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק התקשורת");

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין");

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תגובת הנאשם לאישום:

4. בתשובתו לאישום, שנמסרה בתאריך 16.10.13 באמצעות ב"כ דאז, עו"ד איתי ברעוז, כפר הנאשם בעובדה 2 לכתב האישום, הודה בעובדות 3 עד 9 לכתב האישום אך טען שאין באמור בהן הטרדה או איומים, אלא מדובר בדי שיח מתנצח בין הנאשם למתלונן ברשת הווירטואלית בפורומים, והוסיף שגם המתלונן היפנה כלפיו אמירות דומות ואין בכך עבירה פלילית.

גם בעובדות המתוארות בסעיפים 10 עד 15 כפר הנאשם, כאשר לגבי עובדות 10 עד 14, טען כי לא פרסם את הדברים באתר יוטיוב וביחס לעובדה 15 טען כי לא התקשר לאביו של המתלונן.

בישיבה שהתקיימה בתאריך 28.1.15 ייצג הנאשם את עצמו והתייחס לאירועי הטרדה והאיומים באופן הבא : "אני מכיר את הטענות שמתבססות על חילופי דברים ביני לבין ג'. כל מה שנאמר - מה שהכחשתי ומה שלא הכחשתי - הוגש לבית המשפט ע"י עו"ד איתי ברעוז בתאריך 16.10.13. אני בטוח שמה שהסכמתי אלה דברים שהם בגדר החוק, בלי איומים ובלו לשון הרע. ההיפך. ג' כתב עליי דברים. כמו כן, הגשתי תלונות במשטרה נגד הבחור, וגם הבוקר הייתי בתחנת לב תל אביב ושוב הגשתי נגדו תלונה על איומים. לגבי ההטרדות הטלפוניות - מדובר על מאות שיחות שג' התקשר אליי".

לטענתו "מדובר בתקופה שבה ישבתי וגלשתי באתרים כאלו ואחרים. לא עבדתי אז והיו לי בעיות בבית עם המשפחה. כיום אני נמצא במקום אחר ולא מתעסק בדברים האלה. אני כבר לא גולש בפורומים. ג' בעל נפשי פסיכיאטרי מוכח והוא יכול להגיד מה שהוא רוצה. אני כופר במיוחס לי."

לשם הוכחת טענתו לפיה המתלונן התקשר אליו, כטענתו, מאות שיחות וניתק ביקש להורות לחברה הסלולרית להוציא פלט שיחות לתקופה הרלוונטית, כשלטענתו המשטרה התעלמה מבקשתו.

לאחר סיום פרשת התביעה ולבקשת הנאשם הוצאתי צו המורה לחברת אורנג' להנפיק לנאשם פלט שיחות יוצאות מהטלפון הנייד של המתלונן לטלפון הנייד של הנאשם לחודשים אוקטובר-נובמבר 2010.

אירועי ההטרדה והאיומים:

5. אקדים ואומר שטוב עשתה המאשימה כשביקשה בסיום סיכומיה שלא להרשיע את הנאשם בגין עובדה 15 לעובדות כתב האישום שעניינה איומים על אביו של המתלונן ובעובדות 2 ו-13 לעובדות כתב האישום שעניינם פרסום סרטונים נגד המתלונן באתר האינטרנט "יוטיוב", משאלה לא הוכחו.

המתלונן אמנם סיפר בעדותו שגם אירועים אלה אירעו, אולם מאחר שאביו לא העיד, בקשר לעובדה 15, נותרה עדותו של המתלונן בגדר עדות שמועה שאינה קבילה כראייה ולגבי הסרטונים, אליהם מתייחסות עובדות 2 ו-13, עלה מתשובת המתלונן, לשאלת הנאשם בחקירה הנגדית, כי הוא מבסס את טענתו לפיה הנאשם הוא זה שפרסם את הסרטונים על הערכה וכדבריו "**מאחר שמצאתי סרטונים דומים על אנשים אחרים, ואותם אנשים פרסמו את פרטיך והצביעו עליך כעל האדם שהכין את הסרטונים, שוכנעתי שמדובר באותו אדם**". לא רק זאת אף זאת, במסגרת ראיות התביעה אף לא הוגשו הסרטונים כראייה ואלה אף לא נמצאו במחשבו של הנאשם.

מאחר שמדובר בעדות יחידה של המתלונן, אף שזו הייתה אמינה בעיניי, כפי שאפרט להלן, ואף שהתרשמתי שהמתלונן מאמין בכנות שידו של הנאשם בפרסום הסרטונים, אין די בכך כדי להביא להרשעתו במעשים אלה ונכון פעלה המאשימה כשביקשה שלא להרשיע את הנאשם בגין עובדות אלה.

6. מאחר שהנאשם בתשובתו לאישום הודה במיחוס לו בעובדות 9-3 לכתב האישום, העוסקות בפרסום דברי בלע, איום והסתה ב"אתר תפוז", נותר לבחון האם עובדות אלה מקימות עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים והאם הוכח שהנאשם הוא זה שביצע גם את המעשים המיוחסים לו בעובדות 10-11 לכתב האישום, שעניינם פרסום השמצות ואיומים ב"אתר מלקחיים", את עובדה 12, שעניינה פרסום תמונה ועליה כיתוב משמיץ ופוגע במתלונן ובעובדה 14 המייחסת לנאשם עשרות התקשרויות טלפוניות למתלונן במהלך איים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו.

7. **עובדות 9-3 מתארות שורה של פרסומים ב"אתר תפוז"**, במספר הזדמנויות כמפורט להלן:

עובדה 3 - בתאריך 27.6.10 בשעה 07:51 פרסם הנאשם ב"אתר תפוז" כך: "תגיד ג' אתה מודע לגודל העבירה הפלילית... הרי לא תוכל לטעון כאן לאי שפיות כמו שאתה עושה בדרך כלל. יש חוקרי משטרה שכבר נמצאים בעקבותיך ואתה תיעצר".

עובדה 4 - בתאריך 16.7.10 בשעה 00:18 פרסם הנאשם ב"אתר תפוז" כך: "תגיד ג' אתה חושב שאני אחכה עוד הרבה זמן לקבל ממך התנצלות פומבית? הגשת כתב אישום נגדך זה דבר שאפשר ליצור תוך כמה דקות... ואז שוב תוכנס במרכב מסחרי מטעם הלשכה הפסיכיאטרית או המשטרתית למתקן הכליאה בו כבר מכירים אותך מקרוב. וזה כמובן יקרה, כליאתך".

עובדה 5 - בתאריך 17.7.10 בשעה 16:20 פרסם הנאשם ב"אתר תפוז" כך: "אני מודיע לך שיש לי חברים שוטרים מזרחיים שיודעים עליך ועל דעותיך. בקרוב מאד מתכננים לעצור אותך ולהביאך בפני שופט מחוזי להארכת מעצר".

עובדה 6 - בתאריך 26.7.10 בשעה 19:24, פרסם הנאשם ב"אתר תפוז" כך: "ג' הטרול גולש כאן במקרה? שלום רציתי לדעת אם הטרול שטוען שמזרחים הם ערבים גולש כאן. הוא נוהג להפיץ דרך כינויים שונים מידע האומר כי כל המזרחים הם ערבים ויש לגרש אותם מישראל".

עובדה 7 - בתאריך 27.7.10 בשעה 17:12 פרסם הנאשם ב"אתר תפוז" כך: "ג' הוא טרול ישראלי הפועל בשיטות עברייניות באמצעותן הוא מפיץ דברי שטנה והסתה לרצח נגד יהודים ממוצא מזרחי. ג' נוהג לכתוב באלפי כינויים שונים, לפתוח פורום וקמנות באתרים שונים באמצעותם הוא נוהג להפיץ תיאוריה הטוענת כי היהודים המזרחיים הם לדבריו 'ערבים' ויש להתייחס אליהם בתור אויבים כמו לשאר הערבים המוסלמים... אנו דורשים: העמידו את ג' לדין. אפשר לזהות אותו באמצעות כתובת של מחשבו האישי דרכו הוא מתחבר כבר מס' שנים, דרך הכינוי Tal53. אזרחי מדינת ישראל".

עובדה 8 - בתאריך 13.8.10 בשעה 16:43, פרסם הנאשם ב"אתר תפוז" כך: "הנך מתבקש לפרסם התנצלות בפורומים המוכרים, למחוק את כל ההודעות שאתה צריך למחוק וכל זאת לעשות תוך 24 שעות הקרובות. משטרת ישראל בקרוב תעצור אותך, גם אביך אלכסנדר יודע היטב על מה מדובר וכן מס' גורמים נוספים... אתה תשב הרבה הרבה זמן בבית הסוהר... אני ממתין לפעולות שציינתי ומבקש להיות כלפי מאד מאד נחמד...".

עובדה 9 - בתאריך 14.8.10 בשעה 09:08, פרסם הנאשם ב"אתר תפוז" כך: "... אני מודיע לך שבמידה ולא תופיע ממך התנצלות בפורום פוליטיקה עולמית מיידית וכן בקומנות פורשי מחסום וכן בפורום הליכוד, ובמידה ולא יוסרו כל הטקסטים הידועים, אצור קשר עם כל אחד מרשימת המורים שבקישור הנ"ל ואציג בפניהם את מעלליך באינטרנט הישראלי. אני לא משחק משחקים. גם השוטרים המזרחיים נגדם אתה מסית עקב היותם מזרחיים, יודעים עליך מצוין והם יעצרו אותך בקרוב".

רצף הפרסומים ותוכנם כפי שהודה בהם הנאשם מקימות את יסודות העבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים.

ניתן לקבוע כי עובדות 5, ו-9 ממלאות אחר יסודות עבירת האיומים במובהק, כאשר בכל אחד בהם נתונה האפשרות, לפחות על פי הנטען בפרסום על ידי הנאשם עצמו, להוצאת דברי האיום לפועל על ידי הנאשם,

כשלגבי סעיף 9 אף החל להוציא את האיום אל הפועל, כשרשם, כפי שנתפס במחשבו האישי, את הפנייה ת/19 לאוניברסיטה העברית.

8. הראייה המרכזית, להוכחת מעשי ההטרדה והאיומים, כלפי המתלון, על פי העובדות השנויות במחלוקת, הינה עדותו של המתלון שבמהלך שתי ישיבות נחקר בהרחבה על האירועים המתוארים בכתב האישון.

לראשונה נחקר המתלון נגדית על ידי הנאשם, שכאמור לעיל סירב באותה עת להיות מיוצג על ידי סניגור, בפעם השנייה נחקר על ידי בא כוחו עו"ד זוהר משה.

במסגרת חקירתו הנגדית על ידי הנאשם, נשאל המתלון כיצד הוא יודע שהנאשם הוא זה שכתב את הדברים, שפורסמו באתר "מלקחיים" ושמצאו ביטויים בסעיפים 10-11 לכתב האישום. המתלון השיב כי כל הדברים שפורסמו עליו באינטרנט, "**ובכלל זה באתר מלקחיים או תפוז**" נעשו על ידי אדם אחד.

הנאשם המשיך והקשה, בהתבסס על טענות המתלון, האם הוא מייחס לו את המעשים על סמך שמועות לפיהן הטריד גם אחרים והמתלון הכחיש זאת וטען כי מדובר אמנם בהשערה אך הוא מבסס אותה "**על סמך בסיס פעולה זהה. בכל הפעמים שהיו הטרדות נגד אנשים באינטרנט, היה דפוס פעולה של שימוש באותן מילים [...]** כאשר לאור זאת שוכנע שמדובר באותו אדם שאחראי לכל הפרסומים המדוברים".

צודק הנאשם שלא די, לצורך הרשעה בהערכה והשערה זו של המתלון ולעניות דעתי יכלה המשטרה בשקידה סבירה להגיע למקור הפרסומים ב"אתר מלקחיים".

אלמלא מצאתי ראיית חיזוק אחרת לעדות המתלון, לא ניתן היה על סמך עדותו של המתלון להגיע למסקנה כי אשמתו של הנאשם בעובדות המתוארות בסעיפים 10-11 הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

ראיית החיזוק נמצאת בחומר שהתגלה במחשבו של הנאשם.

בתאריך 16.10.11 בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם, על פי צו חיפוש שניתן, לבקשת המשטרה באותו יום, נתפס, על ידי **רס"מ מוטי גולן**, מחשבו האישי של הנאשם.

בהתאם לצו החיפוש לחדירה מתמשכת במחשב ביצע **רס"ר רונן מזרי**, חוקר מחשב מיומן ממפלג הונאה ת"א, חיפוש במחשבו של הנאשם ובין יתר חומרי המחשב שנמצאו עליו נמצאו גם חומרים מפורום "אתר מלקחיים", שהועתקו למסמך וורד ובהם התכתבויות ברוח הדברים המפורטים בסעיפים 10-11 המתייחסים למתלון, הכוללים, בין היתר, גם התייחסויות לגבי מצבו הנפשי, לכאורה, של המתלון בטענה שמדובר במי ש"**מאובחן כחולה נפש פסיכואטי ע"י משרד הבריאות**" ועוד כהנה וכהנה השמצות של המתלון.

הנאשם, בעדותו הראשית שנמסרה בכתב, על גבי מסמך שנערך קרוב לוודאי, על ידי עו"ד, התייחס להתכתבויות בכתב באתרי האינטרנט המתוארים בכתב האישום מבלי שעשה כל אבחנה בין הפרסומים ב"אתר תפוז" לפרסומים ב"אתר מלקחיים", וטען כי מדובר בהתכתבויות הדדיות בפורום האינטרנטי וכי **"כל השיח היה בין כינויים וירטואליים בלבד, בינו לבין המתלונן {...} השיח היה בענייני פוליטיקה כאשר שני הצדדים בעלי מחלוקות בעניינים שונים"** והכחיש כי ביצע עבירות כלשהן בעת פרסומם.

בעדותו הנגדית בבית המשפט, בתשובה לשאלות ב"כ המאשימה, התכחש הנאשם, בסתירה לגרסתו שנמסרה בתשובה לעובדות כתב האישום, גם לעובדות המפורטות בסעיפים 4-9 בטענה מוזרה וקצת הזויה, לפיה המתלונן חדר או פרץ לכינוי שלו וכתב את מה שמופיע בסעיפים האמורים דרך הכינוי שלו, כשלגבי סעיף 3, לא הכחיש ולא אישר שנכתבו על ידו רק טען שלא ניתן לדעת האם הוא זה שפנה ראשון או שמא היה זה בתגובה לפרסומים של המתלונן נגדו ברוח דברים דומים - **אלא שההגנה לא הביאה ולא הציגה כל ראיה לפיה המתלונן נקט בלשון דומה או פרסם דברי בלע והשמצות נגד הנאשם.**

בתשובה לשאלה מסכמת של ב"כ המאשימה, האם לטענתו המתלונן "התלבש" על זהותו האינטרנטית והכפיש את עצמו, העלה הנאשם טענה חדשה ולפיה **"המטרה שלו זה להגיע לתביעה אזרחית כאילו אני הכפשת אותו באינטרנט ויזמתי נגדו דברים [...]"**.

בהמשך הוסיף כי **"מדובר בחולה נפש וזה מה שיש לי להגיד [...]"** מדובר בחולה נפש, זה התגובה. לשאלה **'מי רשם את זה' זה: מדובר בחולה נפש. אני אמרתי שמדובר בחולה נפש"**

כשהתבקש להתייחס לפרסומים המופיעים בסעיפים 8-13 לכתב האישום, שוב לא עשה את האבחנה בין הסעיפים, כפי שנמסר בתשובתו לאישום, השיב תשובות לא ענייניות וטען באופן גורף **"הוא מוכר למשרד הבריאות. עכשיו אני רואה שוני בין פסקה 8 לפסקה 9 (שתי פסקאות, שכאמור לעיל הודה, בתשובתו לאישום, שנכתבו על ידו). אני חוזר על תשובתי שהוא חולה נפש"**.

בהמשך כשנשאל באופן ספציפי לגבי סעיפים 10-11 הכחיש וטען כי אין לו קשר ל"אתר מלקחיים" וכי המתלונן **"פיתח נגדי אובססיה ברמה חולנית ברמה פסיכוטית"**.

על הקשר בין הנאשם ל"אתר מלקחיים" ניתן ללמוד מהחומר שהופק ממחשבו האישי, כפי שצוין לעיל.

לגבי העובדות המיוחסות לנאשם בסעיף 12 לכתב האישום לא הוכח כי פורסמה תמונה ביוטיוב.

הנאשם לא העיד על כך ולא הוגשה תמונה כלשהי שפורסמה כמתואר בעובדה זו.

לגבי תוכן הכיתוב על התמונה, העיד הנאשם כי הנאשם פרסם עליו את תוכן הדברים והנאשם עצמו, במהלך חקירתו הנגדית את המתלונן, העלה את הטענה לפיה **"יש לי השערות מוצקות שאתה תוקף זקנות ומרסס סמלים נאציים על קירות של בניינים ציבוריים ברחובות, מדוע אתה עושה זאת?"**. בתגובה להכחשת המתלונן את המיוחס לו בשאלה שנשאל הוסיף הנאשם וטען **"יש תמונות ביוטיוב של הסמלים שציירת [...]"**.

בשאלותיו ובתוכן חיזק הנאשם את גרסת המתלונן לגבי אופי הדברים שפרסם נגדו, כפי שצוין בעובדה 12.

הראיות המתייחסות למיוחס לנאשם בסעיף 14 לכתב האישום מבוססות אף הן על עדותו של המתלונן שבעדותו סיפר כי לאחר שהנאשם החל בהטרדות באמצעות אתרי האינטרנט והפרסומים נגדו התחיל גם להטריד אותו ואת משפחתו בהתקשרויות לטלפון.

לגבי ההטרדות הטלפוניות של בני המשפחה מאחר שאלה לא התלוננו ואף לא העידו בבית המשפט ביקשה, כאמור לעיל, המאשימה לחזור בה מייחוס מעשים אלה לנאשם ונותר רק לקבוע האם הוכח שהנאשם התקשר והטריד את המתלונן באמצעות הטלפון.

המתלונן סיפר בעדותו, בין היתר, כי במהלך השיחות הטלפוניות שקיבל מהנאשם גם איים עליו הנאשם, כמתואר בעובדה 14 לכתב האישום, כשאמר לו "**אני אדפוק אותך, אתה תסבול**[...] **הוא היה מציג את עצמו כשוטר או כעובד תפוז**".

על שאלת הנאשם האם נכון שהתקשר אליו עשרות פעמים ביום וניתק, ענה בשלילה, אף כי אישר שהתקשר אל הנאשם אך זאת על מנת לבקש ממנו להפסיק להטרידו וכדבריו:

"התקשרתי אליך לאחר שהטרדת אותי עשרות פעמים ביום ובלילה. כשחשפת את המספר שלך התקשרתי אליך במטרה לבקש ממך להפסיק. לא התקשרתי וניתקתי".

גרסתו של הנאשם ולפיה התקשר אליו המתלונן עשרות פעמים ביום לא הוכחה ואף שהצו שהוצא לבקשתו כיסה תקופה של חודשיים הוגש פלט שיחות נכנסות מהטלפון של המתלונן רק ליום אחד 9.11.10, בו ניתן לראות כי באותו יום התקשר המתלונן 14 פעמים אל הנאשם, כל השיחות ארכו עשיריות השנייה בלבד (2-3 עשיריות השנייה) מה שמחזק את גרסת המתלונן לפיה הנאשם ענה וניתק והוא המשיך בניסיונותיו להשיגו לשם השגת המטרה עליה העיד.

מעבר לאמור לעיל ומעבר לכך שהמתלונן מסר את מספרי הטלפון של הנאשם מהם היה מתקשר אליו, הודה הנאשם, כבר בחקירתו במשטרה בתאריך 14.10.11, כי נהג להתקשר אל המתלונן "**יומם וליל**" כשלטענתו שם "**גם הוא התקשר אלי ככה, התקשרתי אליו כמות פעמים כמו שהוא התקשר אליי**".

מחקירתו של הנאשם עלה גם שהמשטרה הוציאה פלט שיחות של הנאשם לטלפון של המתלונן, אך פלט זה לא הוגש כראייה.

אי הגשת הפלט הינה במקרה הטוב מחדל של התביעה ובמקרה הרע ניסיון להסתיר מבית המשפט את האמת על היקף התקשרויותיו של הנאשם למתלונן. מאחר שהנאשם הודה שנהג להתקשר בכל שעות היממה אל המתלונן, אך לא התייחס לכמות השיחות ולהיקפן, אתייחס לאי הגשת פלט השיחות כאל מחדל של המאשימה בניהול התיק, מחדל שמכרסם במארג הראיות הנוגעות לטענת המתלונן להיקף ההתקשרויות הטלפוניות.

אף שעדותו של המתלונן בכלל ולעניין ההתקשרויות הטלפוניות בפרט הייתה אמינה בעיניי, בהיותה עקבית, מיושבת ולא מתלהמת, סבירה, מתיישבת עם הודאת הנאשם לפיה, כאמור, התקשר אליו "יומם וליל" ומפרט את טיב האיומים, שלטענתו השמיע הנאשם באזניו, אין די בכך, בהעדר הראייה האובייקטיבית של פלט השיחות כדי להביא להרשעת הנאשם בעבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק, משלא הוכח מלוא היקף ההתקשרויות, כשבעדותו הבהיר המתלונן כי בשל חלוף הזמן הוא לא זוכר כמה פעמים הנאשם התקשר אליו וכמה פעמים הוא התקשר אל הנאשם.

עם זאת, נוכח האמון שנתתי בעדות המתלונן, שהתייחס בעדותו גם לתוכן השיחות הטלפוניות שכללו בחובן, לטענתו, דברי איום, כמפורט לעיל, כשאף התאפשר לי להתרשם ממנו בשתי ההזדמנויות בהן העיד לפניי, ומנגד חוסר האמון שרכשתי לטענת הנאשם, לפיה התקשר בתגובה להתקשרויותיו של המתלונן אליו, כשלא פירט כלל מה היה תוכן השיחות שלו עם המתלונן באותן התקשרויות ומה הייתה מטרת המתלונן בקיום שיחות הטלפון עמו ונוכח אי סבירות גרסתו גם ככל שהיא נוגעת לפרסומים באתרי האינטרנט, בטענו שהנאשם נטל את זהותו והשתמש בשמו ובכינויו כדי להשמיץ את עצמו, מצאתי לתת אמון בגרסת המתלונן גם לגבי תוכן האיומים שהשמיע הנאשם באותן שיחות טלפון שיזם אל המתלונן.

התוצאה היא שככל שהדברים נוגעים לעבירות המיוחסות לנאשם בגין עובדה 14 מצאתי כי הוכחה מעבר לכל ספק סביר רק עבירת האיומים.

9. אירוע הפרעה לשוטר

כפי שציינתי לעיל, בפרק "פתח דבר", נוכח התנהלות הנאשם לא התקיים דיון בבקשת ב"כ הנאשם דאז עו"ד ברעוז למחוק או להפריד מכתב האישום את עובדה 17 המקימה את העבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו.

בסיכומי שב ב"כ הנאשם דהיום, עו"ד זוהר משה, על הבקשה, מהנימוקים שהעלה בזמנו עו"ד ברעוז ובטענה המקדמית של "פסול בכתב האישום".

סעיף 151 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מאפשר אמנם להעלות טענות מקדמיות בכל שלב משלבי המשפט, אך הוציא מכלל זה, בין היתר את הטענה של "פגם או פסול בכתב האישום", לגביו קבע כי יש להעלותה בתחילת המשפט וכי הנאשם מנוע מלהעלותה בשלב אחר של המשפט, אלא אם ניתנה רשות בית המשפט להעלאתה בשלב מאוחר של המשפט.

איני מתעלמת מכך כי, כאמור טענה זו הועלתה כטענה מקדמית עם פתיחת המשפט, אך זו נזנחה עד שלב ההגנה שאז הועלתה בכתב במסגרת כתב ההגנה שהגיש הנאשם ובהמשך בסיכומי ההגנה.

לאחר שנשמעו והובאו, על ידי המאשימה, כל הראיות הנוגעות לעבירה זו, לא מצאתי לנכון להורות על הפרדת עובדה 17 בכתב האישום, הנוגעת לאישום בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מהעובדות האחרות

המפורטות בכתב האישום, כשלא מצאתי שיש בצירופה כדי לשנות מהתוצאה הסופית, אף לא למראית עין.

10. על פי המתואר בסעיף 17 לכתב האישום בתאריך 9.9.11 בסמוך לשעה 12:14, ברח' נורדאו ברמת גן, משביקש השוטר מהנאשם להחנות את רכבו בצד הדרך, פתח הנאשם בנסיעה מהירה ובכך עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק, או להכשילם בכך.

הראיות הקושרות את הנאשם לביצוע עבירה זו מבוססות על עדותו של **המתנדב דב פשרני**, שלדבריו הוא מתנדב במרחב דן כ-30 שנה (להלן: "**המתנדב**") ועל דוחות הפעולה ודו"ח המעצר שערך, בנוסף על תעודת הזהות ע"ש ק הידרהו בתוכה נמצאה תמונת הנאשם, שנתפסו על ידו במהלך האירוע.

בדו"ח הפעולה רשם המתנדב את פרטי האירוע ולפיו במהלך סיור שגרתי ברח' ביאליק ברמת גן עצר רכב שפרטיו נרשמו בדו"ח, כשלבקשתו הנהג הציג בפניו תעודת זהות תואמת עם תמונה.

בבדיקה ברישומי המחשב התברר כי הנ"ל דרוש חקירה ולפיכך הודע לו שהוא מעוכב לתחנה והוא התבקש להחנות את הרכב בצד, בחנייה מסודרת ברח' נורדאו 1. הנהג התקדם כעשרה מטר החל להחנות כשלפתע המשיך בנסיעה מהירה וקשר העין עמו נותק.

בסריקות נמצא הרכב ברח' הנגיד 2, אך הנהג עזב את המקום. לאחר כ-3 שעות של המתנה במקום ומשהנהג לא הגיע ואף לא אותר בביתו עזב את המקום.

לאחר מספר ביקורים בביתו, בהם לא אותר, נמצא הנאשם בביתו בתאריך 13.10.11, ולאחר שאף זוהה על ידי המתנדב כנהג שברח עם הרכב, נעצר והובא לחקירה.

בחקירתו מתאריך 14.10.11 הכחיש **הנאשם** שברח לשוטרים וטען כדלקמן: "**אני לא ברחתי לשוטרים ולא הייתי ברכב הזה. לפני כשנתיים אבדה לי התעודת זהות ושמי המלא שונה במשרד הפנים מעוזי זילכה לשם ק' ה' ובאמצעות התעודה שאבדתי אותו בחור רכש רכב וחושבים שהרכב הזה מיוחס אליי. באותה מידה אותו בחור שעשה זאת היה יכול גם לרצוח ולברוח ממעצר והיו עלולים לחשוב שזה אני. לא נהגתי ברכב מכיוון שאין לי רישיון ואני לא יודע לנהוג. [...]** אותו בחור שהתחזה ושינה את שמי הוא כנראה דומה לי או מזכיר אותי [...]"

כבר **בכתב ההגנה** שהגיש הנאשם, כאמור, בכתב, שינה הנאשם את גרסתו המופרכת וטען כדלקמן: "**אין חולק כי מדובר ברחוב סואן. ביאליק. בעיר רמת גן. יום שישי בצהרים. ולא היה מקום לבצע חנייה מסודרת. ועל כן ובהסכמת השוטרים פנה הנאשם לרחוב המקביל במטרה לבצע את חניית רכבו [...]** רכבו נמצא חונה כ-700 מטר ממקום האירוע [...] גם כאן יטען הנאשם כי אינו נמלט מהמקום, אלא חזר ולא ראה את השוטרים [...] נכון לאותו תאריך היה הנאשם בעל נכות תפקודית, בהתאם לחוק מ"ל [...] ככל הנראה הנאשם לא מצא את הדרך המהירה ביותר רגלית להגיע חזרה אל השוטרים ומשלא מצא את השוטרים עזב את המקום".

כפי שצוין לעיל, הנאשם סירב לעבור בדיקה לקביעת כשירותו המהותית והדיונית ואף לא הוצג כל מסמך המלמד על מצבו בעת ביצוע העבירה ומשכך לא ניתן לתת כל משקל לטענת הנאשם לעניין הקשר בין נכותו התפקודית אם אכן הייתה באותה עת לבין מעשיו.

בשאלות שהפנה הנאשם למתנדב שב ואישר את נוכחותו במקום ולמעשה את העובדות אותן העלה בכתב הגנתו.

כשהתבקש הנאשם במהלך חקירתו הנגדית להסביר את גרסתו הראשונית, בחקירתו במשטרה, טען כי דבריו הוצאו מהקשרם "**באמצעות אי מתן מזון, אי מתן שינה, אי מתן שתייה נקייה [...]**", אך נמנע מלספר מה אמר ומה הוצא מהקשרו.

לסיכום, בעוד שגרסתו של המתנדב הייתה קוהרנטית ולמעשה בסופו של דבר מסגרת גרסתו אושרה על ידי הנאשם, מצאתי לתת בה אמון מלא.

מנגד לא האמנתי לנאשם, כי דבריו במשטרה הוצאו מהקשרם - מדובר בגרסה מפורטת עליה חזר הנאשם לאורך כל החקירה - עוד פחות מכך האמנתי לגרסתו המאוחרת, שעלתה לראשונה רק בבית המשפט, לפיה קיבל את רשות המתנדב או שוטר אחר להחנות את רכבו במקום מרוחק מהמקום בו התבקש להחנותו, אף לא לטענתו לפיה לא הצליח למצוא את השוטרים שהמתינו לשובו במקום האירוע.

התוצאה היא שאני קובעת שהמאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את יסודות העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

11. נוכח כל האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:

א. המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח את עובדות 2, 13 ו-15 ואת רישת עובדה 12, קרי: פרסום התמונה ביוטיוב;

ב. המאשימה עמדה בנטל להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, כמתואר בסעיפים 11-3 וסעיף 12 סיפא לכתב האישום;

ג. המאשימה עמדה בנטל להוכיח מעבר לכל ספק סביר את עבירת האיומים כמתואר בסעיפים 5, 9 ו-14 לכתב האישום;

ד. המאשימה עמדה בנטל להוכיח מעבר לכל ספק סביר את העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כמתואר בסעיף 17 לכתב האישום.

12. לאור כל האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשם בעבירות כדלקמן:

א. **הטרדה באמצעות מתקן בזק** - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת;
עמוד 11

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ב. **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

ג. **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, במעמד הצדדים